

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Warszawa, dnia 15 listopada 2004 r.

DTA-4511-7(7)/2004/1493/AO

DECYZJA

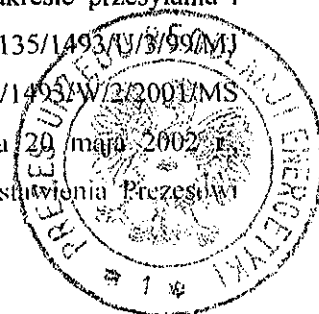
Na podstawie art. 56 ust. 2 w związku z art. 56 ust. 1 pkt 5 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692)

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

**w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, którego stroną była Spółka Restrukturyzacji
Kopalń S.A. z siedzibą w Katowicach**

**wymierzam temu Przedsiębiorstwu karę pieniężną w wysokości 70 000 zł
(słownie: siedemdziesiąt tysięcy złotych)**

za to, że prowadząc działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na podstawie koncesji nr OEE/141/1493/U/3/99/MJ z dnia 26 marca 1999 r., zmienioną decyzjami: nr OEE/141A/1493/W/2/2001/MS z dnia 9 sierpnia 2001 r. i nr OEE/141B/1493/W/3/2002/MS z dnia 20 maja 2002 r. oraz w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej na podstawie koncesji nr PEE/135/1493/U/3/99/MJ z dnia 26 marca 1999 r., zmienioną decyzjami: nr PEE/135A/1493/W/2/2001/MS z dnia 9 sierpnia 2001 r. i nr PEE/135B/1493/W/3/2002/MS z dnia 20 maja 2002 r., stosowała ceny energii elektrycznej bez dopełnienia obowiązku przedstawienia Przesławi

Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, w trybie o którym mowa w art. 47 ustawy – Prawo energetyczne.

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2003 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia I taryfy dla energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego - Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. z siedzibą w Katowicach. Złożenie wniosku przez Przedsiębiorstwo w sprawie zatwierdzenia I taryfy nie było aktem dobrowolnym. Spółka została zobowiązana do przedłożenia taryfy pismem z dnia 30 września 2003 r. znak: DTA-821/1493-A/1/2003/OW.

Na podstawie wyjaśnień przedstawionych w piśmie z dnia 27 października 2003 r. znak: SRK/3039/2003, będącego odpowiedzią na wezwanie z dnia 30 września 2003 r. oraz wyjaśnień zawartych we wniosku o zatwierdzenie I taryfy w pismach: z dnia 27 listopada 2003 r. znak: SRK/3383/2003, z dnia 12 stycznia 2004 r. znak: SRK/64/04, z dnia 23 lutego 2004 r. znak: SRK/1265/04, z dnia 30 marca 2004 r. znak: SRK/1853/04 z dnia 30 kwietnia 2004 r. znak: SRK/2204/2004, z dnia 15 czerwca 2004 r. znak: SRK/3837/2004 oraz z dnia 8 lipca 2004 r. znak: SRK/4341/2004, niezwłocznie po wydaniu w dniu 23 lipca 2004 r. decyzji nr DTA-821/1493-A/7/2003/2004/AO zatwierdzającej I taryfę dla energii elektrycznej dla Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., Prezes URE uznał za celowe wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Przedsiębiorstwu kary pieniężnej, w związku z ujawnieniem w jego działalności nieprawidłowości polegających na stosowaniu taryfy bez dopełnienia obowiązku przedstawienia jej do zatwierdzenia w trybie, o którym mowa w art. 47 ustawy – Prawo energetyczne.

Prowadzone postępowanie w sprawie zatwierdzenia I taryfy wykazało, iż Spółka uchylała się od obowiązku jej opracowania przez okres blisko 3 lat i stosowała ceny i stawki opłat za energię elektryczną i usługi przesyłowe nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia Prezesowi URE.

Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. od czasu przejęcia Kopalni Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” i wstąpienia we wszystkie prawa i obowiązki wynikające z działalności cywilnoprawnych i decyzji administracyjnych, w związku z art. 43 ust.

26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162), m. in. przejęła stosowne koncesje, tj. w zakresie obrotu energią elektryczną, decyzja z dnia 26 marca 1999 r. Nr OEE/141/1493/U/3/99/MJ oraz w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, decyzja z dnia 26 marca 1999 r. Nr PEE/135/1493/U/3/99/MJ. W związku ze zmianą nazwy, formy prawnej i rozszerzenia przedmiotu oraz zakresu działalności Przedsiębiorstwa, Prezes URE na wniosek strony, wydał nowe decyzje, tj.: decyzja z dnia 9 sierpnia 2001 r. Nr OEE/141A/1493/W/2/2001/MS w zakresie obrotu energią elektryczną, rozszerzoną decyzją z dnia 20 maja 2002 r. Nr OEE/141B/1493/W/3/2002/8MS oraz decyzja z dnia 9 sierpnia 2001 r. Nr PEE/135A/1493/W/2/2001/MS w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, rozszerzoną decyzją z dnia 20 maja 2002 r. Nr PEE/135B/1493/W/3/2002/MS.

W związku z powyższym pismem z dnia 28 lipca 2004 r. znak: DTA/-4511-7(1)/2004/1493/AO, Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorstwo o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, informując o charakterze postawionych zarzutów, a także wzywając przedsiębiorstwo do przesłania uwierzytelnionych kopii dokumentów mogących mieć związek z rozpatrywaną sprawą.

Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. w odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 16 sierpnia 2004 r. znak: SRK/5312/04, skierowała do Prezesa URE wniosek o zwolnienie z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia oraz o umorzenie postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Pismem z dnia 24 września 2004 r. znak: DTA-4511-7(3)/2004/1493/AO, stanowiącym ponowne wezwanie strony do przedstawienia informacji, w związku z toczącym się postępowaniem, Spółka została poinformowana, iż jej wniosek w części dotyczącej umorzenia postępowania o wymierzenie kary pieniężnej nie może nastąpić na jej wniosek, ponieważ zostało ono wszczęte z urzędu. Organ administracji publicznej, zgodnie z art. 105 § 2 kpa może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte. Ponieważ powyższe postępowanie zostało wszczęte z urzędu, więc w świetle wymienionego przepisu jego umorzenie nie może nastąpić na wniosek strony. Natomiast wniosek Spółki w części dotyczącej zwolnienia jej z obowiązku przedkładania Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, jest przedmiotem odrębnego postępowania. W związku z tym niezależnie od toczącego się postępowania o wymierzenie kary pieniężnej, pismem z dnia 30 września 2004 r. znak: DPK-4221-1(1)/2004/ZM została

skierowana do Spółki prośba o wyjaśnienie, jakie przesłanki uzasadniają wystąpienie Przedsiębiorstwa o zwolnienie z obowiązku przedkładania Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, stosownie do art. 7, art. 50 § 1, art. 77 § 1 i art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.).

Pismem z dnia 5 października 2004 r. znak: SKR/6293/2004 Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. w postępowaniu o wymierzenie kary pieniężnej nadesłała wymagane dokumenty. Przedstawione dokumenty świadczą, iż Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. od czasu przejęcia Kopalni Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” wraz z przejęciem działalności energetycznej tego przedsiębiorstwa i jego stosownymi koncesjami, czyli w zakresie przesyłania i dystrybucji oraz obrotu energią elektryczną, od 1999 r. do dnia wykonania obowiązku określonego w art. 47 ust. 1 Prawa energetycznego, pobierała od odbiorców energii elektrycznej opłaty na podstawie cen i stawek opłat zawartych w taryfach sąsiednich spółek dystrybucyjnych (BZE S.A. i GZE S.A.), a w 2002 r. opłaty naliczane były wg jednostkowego kosztu poniesionego na eksploatację urządzeń elektroenergetycznych we wszystkich rejonach Centralnego Zakładu Odnawiania Kopalń w Czeladzi za trzy miesiące 2002 r., stosownie do Uchwały Zarządu Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. z dnia 5 czerwca 2002 r. Nr 300/2002/Z/I.

Materiał dowodowy, zebrany w toku postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wykazuje w sposób nie budzący wątpliwości, iż Przedsiębiorstwo dopuściło się popełnienia zarzuconych mu naruszeń prawa określonych w art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne, albowiem stosowało ceny energii elektrycznej nie dopełniając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia. Zastosowanie zatem mają postanowienia przywołanego powyżej przepisu stanowiącego, iż karze pieniężnej podlega ten, kto stosuje ceny i taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47 Prawa energetycznego.

Po przeanalizowaniu całej dotychczasowej dokumentacji zostało skierowane do Przedsiębiorstwa pismem z dnia 12 października 2004 r. znak: DTA-4511-7(5)/2004/1493/AO, zawiadomienie o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej ze wskazaniem możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy oraz złożenia ewentualnych uwag i wyjaśnień w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Przy czym brak odpowiedzi

powyższe zaproszenie, był równoznaczny z rezygnacją Przedsiębiorstwa z możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Antymonopolowego z dnia 5 czerwca 2002 r. (XVII Ame 99/01) – „Brak zatwierdzonej taryfy jest bowiem bezwzględną przeszkodą w prowadzeniu takiej działalności, gdyż uniemożliwia pobieranie opłat za świadczone usługi i sprzedawaną energię. Powyższe zasady mają charakter bezwzględny i nie tylko chronią odbiorców przed nieuzasadnionym podwyższaniem cen, ale również zmuszają do tworzenia stabilnych powiązań prawnych pomiędzy producentami, dystrybutorami i odbiorcami energii i paliw.”.

Należy przy tym podkreślić, że przedsiębiorstwo energetyczne winna cechować szczególna staranność w prowadzonej przez nie działalności gospodarczej, przede wszystkim zaś działalność ta powinna być prowadzona z poszanowaniem obowiązujących przepisów prawnych. Również fakt użytkowania majątku elektroenergetycznego, który jest własnością innego podmiotu, nie jest przeszkodą w ustaleniu taryfy. Przedsiębiorstwo może skalkulować taryfę na podstawie kosztów utrzymania majątku elektroenergetycznego.

Wysokość kary pieniężnej – zgodnie z art. 56 ust. 3 Prawa energetycznego – związanej z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji nie może przekroczyć 15% przychodu danego podmiotu gospodarczego, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Jak wynika z przedstawionych przez Przedsiębiorstwo informacji, przychód uzyskany przez Przedsiębiorstwo w 2003 r. z działalności związanej z obrotem oraz przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej wyniósł 6 962 331 zł.

Stosownie do postanowień art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes URE zobowiązany jest uwzględnić stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes URE ustalił wysokość tej kary w kwocie 70 000 zł. Kara pieniężna ustalona we wskazanej kwocie stanowi w przybliżeniu 1 % przychodu ukaranego podmiotu.

Ponadto, na podstawie posiadanej dokumentacji i treści pisma z dnia 18 października 2004 r. znak: SRK/6527/2004, stanowiącego odpowiedź na zapytanie z dnia 30 września 2004 r., Prezes URE stoi na stanowisku, iż Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. w związku z posiadanymi stosownymi koncesjami na prowadzenie działalności w zakresie obrotu, przesyłania i dystrybucji energią elektryczną, jest zobowiązana do opracowania taryfy dla odbiorców energii elektrycznej i do stosowania jej przy zawieraniu umów

Zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE może zwolnić koncesjonowane przedsiębiorstwo z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeśli stwierdzi, że działa ono w warunkach konkurencji. Zwolnienie to może dotyczyć określonej części działalności, w zakresie w jakim działalność ta prowadzona jest na rynku konkurencyjnym, stosownie do art. 49 ust. 2 ww. ustawy. Zwolnienie może zostać dokonane z urzędu lub na wniosek strony. Jednakże zwolnienie jest dokonywane „na przyszłość”, a więc od dnia wydania decyzji administracyjnej w tej sprawie i jest skuteczne od dnia jej uprawomocnienia się. Nie ma żadnych podstaw prawnych do wydania decyzji z mocą wsteczną, o co wносиła strona. Tym bardziej nie ma podstaw prawnych do zwolnienia Spółki z obowiązku przedstawiania Prezesowi URE taryfy do zatwierdzenia, w celu umożliwienia uniknięcia jej odpowiedzialności za prowadzenia działalności bez wymaganej prawem taryfy. Ponadto Prezes URE nie ma podstaw do stwierdzenia faktu, iż Przedsiębiorstwo działa w rejonie, w którym można zaobserwować rynek konkurencyjny.

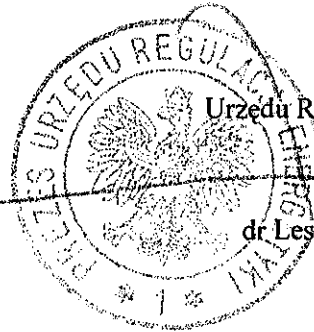
Mając na względzie powyższe okoliczności orzekam jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶, 479⁴⁷ §1 Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesłać na adres: Urząd Regulacji Energetyki, 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64.
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kpc).
3. Wpłaty należy dokonać niezwłocznie po upływie terminu do wniesienia odwołania na rachunek właściwego ze względu na siedzibę Przedsiębiorstwa urzędu skarbowego, a kserokopię potwierdzenia wpłaty nadesłać do Departamentu Taryf Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie.

4. W razie nieuiszczenia kary w wyznaczonym terminie, zostanie ona ściągnięta w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824).

Prezes

Urzędu Regulacji Energetyki

dr Leszek Juchniewicz

Otrzymuje:

Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A.
40-205 Katowice
ul. Kopalniana Nr 6

Urząd Skarbowy
ul. Żwirki i Wigury 17
40-063 Katowice